

selv at afgøre, om den ønskede at inddrage andre hensyn, for eksempel miljøhensyn, end dem, der er nævnt i traktaten. Det har Domstolen til en vis grad gjort, men er ikke traktatligt forpligtet hertil.

Det forhold, at hensyn til arbejdsmiljø og det ydre miljø udtrykkeligt indskrives i traktaten, indebærer, at disse to formål bliver legitime hensyn for et medlemsland at forfølge.

Dette er en væsentlig ændring. Under en fremtidig retssag ved Domstolen må Domstolen nødvendigvis i konsekvens heraf prioritere hensynet til arbejdsmiljø og det ydre miljø, fordi disse to hensyn nu udtrykkeligt er indskrevet i traktaten.

Det er derfor vigtigt at slå fast, at selv i de tilfælde, hvor der ikke foreligger et direktiv, som den nye artikel 100a sigter på, indebærer denne artikel en væsentlig forbedring for det enkelte medlemslands muligheder for at beskytte arbejdsmiljø og det ydre miljø.

b) Fremgangsmåden i tilfælde, hvor der vedtages et direktiv

Her slås det udtrykkeligt fast i stykke 3, at Kommissionen i sit forslag skal basere sig på en høj grad af beskyttelse. Det er en landvinning, idet Domstolen nødvendigvis også må lade denne bestemmelse indgå i sine overvejelser i tilfælde af en retssag.

Det er dog stykke 4, 5 og 6, som er de væsentligste.

I stykke 4 slås det fast, at et medlemsland anvender nationale bestemmelser, hvis der vedtages et direktiv med kvalificeret flertal, og medlemslandet finder, at der er vigtige krav, som vedrører beskyttelse af det ydre miljø. Nogleordet er her »anvender«. Det betyder, at det enkelte medlemsland direkte kan sætte nationale bestemmelser i kraft, og at det er det enkelte medlemsland selv, som udøver et skøn over nødvendigheden af nationale bestemmelser. Kommissionen modtager meddelelse om anvendelse af nationale bestemmelser.

Under stykke 5 siges, at Kommissionen skal bekræfte de pågældende bestemmelser efter at have kontrolleret, at der ikke foreligger vilkårlig forskelsbehandling eller et skalkeskjul for protektionisme.

Det er således klart, at Kommissionens bekræftelse ikke har opsættende virkning.

Det følger af bestemmelsen i foregående stykke, hvor der udtrykkeligt står, at medlemslandet anvender og giver Kommissionen meddelelse. Der er ikke nogen frister eller yderligere bestemmelser, som kendes fra de steder i traktaten, hvor der foreligger en opsættende beføjelse for Kommissionen.

Det er også værd at mærke sig, at det, som Kommissionen skal gøre, er at kontrollere, at der ikke er tale om forskelsbehandling eller et skalkeskjul for protektionisme. Kommissionen får således ikke i opdrag at tage stilling til, om det hensyn til arbejdsmiljø eller det ydre miljø, som det pågældende medlemsland forfølger, er korrekt. Det er fortsat det enkelte medlemsland selv, som udøver dette skøn, men Kommissionen har naturligvis en opgave i at sikre, at dette skøn ikke kan bruges til protektionisme.

Stykke 6 omhandler Domstolens rolle. Det siges først, at Kommissionen eller et medlemsland kan henvende sig direkte til Domstolen. Det er konsekvensen af, at Kommissionens bekræftelse ikke har opsættende virkning. Da dette ikke er tilfældet, må der være en mulighed for at gribe hurtigt ind, hvis der foreligger protektionisme.

Herefter kommer den meget væsentlige bestemmelse, som siger, at Domstolen skal tage stilling til, om medlemslandet »misbruger« de i denne artikel fastsatte beføjelser.

Sammenfattende kan denne procedure beskrives på følgende måde:

Det er medlemslandet, som udøver et skøn over nødvendigheden af at beskytte arbejdsmiljø og det ydre miljø.

Det er Kommissionen, som påser, at der ikke foreligger et skalkeskjul for protektionisme.

Det er Domstolen, som tager stilling til, om der foreligger misbrug.

På denne baggrund finder regeringen, at disse bestemmelser er i overensstemmelse med de danske synspunkter, som regeringen har givet udtryk for i folketingets markedsudvalg forud for Det europæiske Råds møde, nemlig at der måtte udarbejdes en håndfast og juridisk sikker metode vedrørende arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse.

Regeringen er tilfreds med denne løsning og finder, at Danmark herefter kan forfølge de formål vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø, som vi tillægger stor betydning.